

Закон о изменама и допунама Закона о факторингу

Члан 1.

У Закону о факторингу („Службени гласник РС”, бр. 62/13 и 30/18), у члану 2. став 1. тачка 4) подтачка (1) речи: „и предузетник” замењују се запетом и речима: „предузетник, задруга, регистровано пољопривредно газдинство, пословно удружење, установа и друга правна лица која делатност обављају ради стицања добити.”

У подтачки (2) тачка б) речи: „министарства надлежног за послове финансија (у даљем тексту: Министарство)” замењују се речима: „Комисије за хартије од вредности (у даљем тексту: Комисија)”.

У ставу 2. речи: „и предузетника” замењују се запетом и речима: „предузетника, задруге, регистрованог пољопривредног газдинства, пословног удружења, установе и других правних лица која делатност обављају ради стицања добити.”

Члан 2.

У члану 7. став 1. реч: „Министарству” замењује се речју: „Комисији”.

У ставу 2. тачка 2) подтачка (2) мења се и гласи:

„(2) за правна лица – оверена копија решења или другог акта о упису правног лица у регистар органа који је према прописима земље седишта тог правног лица надлежан за вођење регистра привредних субјеката, односно правних лица, уверење надлежног органа да правно лице, није осуђено правоснажном пресудом за кривично дело, као и да се против њега не води кривични поступак, у смислу закона којим се уређује одговорност правних лица за кривична дела, уверење да стварни власник правног лица, у смислу закона којим се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма, и сарадник није осуђен правоснажном пресудом на казну затвора дужу од шест месеци, као и да се против њега не води кривични поступак, све не старије од шест месеци од дана подношења захтева;”

Тачка 5) брише се.

У тачки 6) речи: „из тачке 5) овог става” бришу се.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Сарадником, у смислу овог закона, сматра се:

- 1) свако физичко лице које је члан органа управљања или одговорно лице у правном лицу у коме је одговорно лице факторинг друштва члан органа управљања или стварни власник, у смислу закона којим се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма;
- 2) свако физичко лице које је стварни власник правног лица у коме је одговорно лице факторинг друштва члан органа управљања;
- 3) свако физичко лице које с одговорним лицем факторинг друштва има стварно власништво над истим правним лицем.”

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, реч: „Министарство” замењује се речју: „Комисија”, а реч: „Министарству” замењује се речју: „Комисији”.

У досадашњем ст. 4. и 5, који постају ст. 5. и 6, речи: „из става 3.” замењују се речима: „из става 4.”, на оба места.

Досадашњи став 6. постаје став 7.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 8, реч: „Министарства” замењује се речју: „Комисије”.

Досадашњи став 8, који постаје став 9, мења се и гласи:

„Факторинг друштво, односно директор факторинг друштва или лице које он овласти дужан је да сваку промену података из става 2. овог члана достави Комисији одмах, а најкасније у року од десет дана од дана регистрације промене код надлежног органа”.

У досадашњем ставу 9, који постаје став 10, речи: „Министар надлежан за послове финансија” замењују се речју: „Комисија”.

Члан 3.

У члану 8. став 1. тачка 1) реч: „Министарства” замењује се речју: „Комисије”.

У тачки 2) запета и речи: „односно поступка стечаја” бришу се, а тачка на крају се замењује тачком и запетом.

Додају се тач. 3) и 4), које гласе:

„3) даном правоснажности решења о отварању стечајног поступка;

4) даном изрицања мере о одузимању одобрења за обављање делатности након спроведеног надзора.”

Члан 4.

У члану 9. став 1. реч: „Министарство” замењује се речју: „Комисија”.

У тачки 3) речи: „члану 7. став 8.” замењују се речима: „члану 7. став 9.”.

У ставу 2. реч: „Министарства” замењује се речју: „Комисије”.

Члан 5.

У члану 10. став 4. речи: „члана 7. став 3.” замењују се речима: „члана 7. став 4.”.

Члан 6.

У члану 14. став 1. тачка 1) речи: „и *International Factors Group* (IFG)” бришу се.

Члан 7.

У члану 16. став 4. после речи: „потраживање” додају се речи: „са свим пратећим средствима обезбеђења из основног посла”, а после речи: „уступиоцу” додају се речи: „и да о враћању обавести дужника, у року од осам дана од дана остварења регреса”.

Члан 8.

У члану 18. став 1. после речи: „у року из уговора о продаји робе или пружања услуга у земљи и иностранству” додају се запета и речи: „односно у року из фактуре, или у другом року уговореном између фактора и дужника”.

Члан 9.

У члану 19. додаје се став 4, који гласи:

„Уговорне стране се могу сагласити да уговор о факторингу који је закључен у писаном облику, оверен (солемнизован) код јавног бележника у складу са одредбама закона којим се уређује јавно бележништво и који садржи изричиту изјаву уступиоца, односно дужника код обрнутог факторинга, којом пристаје да фактор, на основу уговора о факторингу, након доспелости потраживања, може покренути поступак принудног извршења (клаузула извршности), има снагу извршне исправе, у смислу закона којим се уређује извршење и обезбеђење”.

Члан 10.

У члану 21. додаје се став 2, који гласи:

„За време трајања уговора о факторингу, потраживање које је предмет тог уговора не може престати пребијањем (компензацијом) између уступиоца и дужника, осим уколико уговором о факторингу није другачије дефинисано”.

Члан 11.

У члану 23. став 1. тачка 1) речи: „(оригинал или копија оверена од стране надлежног органа)” бришу се.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Документација која се предаје уз уговор о факторингу може бити сачињена у електронској форми”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 12.

У члану 24. после речи: „електронској форми” додају се запета и речи: „осим уколико се ради о потраживању које је предмет евидентирања, у смислу члана 32а овог закона”.

Додаје се став 2, који гласи:

„Уговором о факторингу може бити предвиђено да обавеза обавештавања дужника пређе са уступиоца на фактора, у име и за рачун уступиоца”.

Члан 13.

После члана 26. додаје се члан 26а, који гласи:

„Члан 26а

„Са потраживањем на фактора прелазе и споредна права и средства обезбеђења потраживања, као што су право првенствене наплате, права залогe, права из уговора са јемцем, права на камату, уговорну казну и слично, на начин и обим предвиђен уговором о факторингу.

За пренос споредних права и средстава обезбеђења, која са потраживањем прелазе на фактора, није потребно закључење новог уговора о преносу, осим када је то прописано другим законом”.

Члан 14.

У члану 31. додаје се став 2, који гласи:

„У случају да уговором о факторингу није другачије дефинисано, сматра се да је пренос доспелог потраживања са факторинг друштва на друго правно лице дозвољен, у складу са одредбама закона којим се уређују облигациони односи.”

Члан 15.

У члану 32. став 1. мења се и гласи:

„Уговор о факторингу, који представља основ преноса потраживања, и документација из члана 23. став 1. овог закона представљају веродостојну исправу у поступку извршења.”.

Став 2. брише се.

Члан 16.

После члана 32. додају се глава IXб и члан 32а, који гласе:

„IXб ЦЕНТРАЛНА ЕВИДЕНЦИЈА ФАКТОРИНГА

Члан 32а

У циљу евиденције, транспарентности и спречавања вишеструког уступања фактура, министарство надлежно за послове финансија (у даљем тексту: Министарство) успоставља централну евиденцију факторинга, као јединствену електронску базу података о фактурама које су предмет факторинга.

Предмет евиденције су уступљене електронске фактуре, издате у складу са законом којим се уређује електронско фактурисање.

Изузетно од става 2. овог члана, не може бити предмет евиденције електронска фактура чије је измирење започето, ако је евидентирана у централном регистру фактура, у смислу закона којим се уређују рокови за измирење новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама.

Фактор, уступилац и дужник региструју се за приступ централној евиденцији факторинга, уз примену шеме електронске идентификације високог нивоа поузданости, у складу са законом којим се уређује електронска идентификација.

Приступ евидентираним подацима о предметним фактурама и њиховом преносу имају фактор, уступилац и дужник.

Министарство и Комисија имају приступ евидентираним подацима само у циљу вршења надзора.

Уступилац, односно дужник у случају обрнутог факторинга, дужан је да одмах након евидентирања фактуре, која је предмет уговора о факторингу, у систему електронских фактура, а најкасније наредног радног дана, изврши евидентирање предметне фактуре у централној евиденцији факторинга.

У централну евиденцију факторинга уписују се, поред осталог, следећи подаци:

- 1) порески идентификациони број и назив уступеоца, фактора и дужника;
- 2) број и датум уговора о факторингу;
- 3) број и датум издавања и доспећа фактуре;
- 4) номинални износ фактуре, износ без ПДВ, износ са ПДВ;
- 5) статус фактуре у систему електронских фактура и централној евиденцији факторинга;
- 6) износ уступљеног потраживања (у целости или делимично).

Централна евиденција факторинга остварује аутоматизовану везу са системом електронских фактура са којим размењује релевантне податке о електронским фактурама које су предмет факторинга.

Министар надлежан за послове финансија ближе уређује организациони облик, начин рада, вођење централне евиденције факторинга, начин уписа података у централну евиденцију факторинга, техничке елементе система, безбедносне стандарде, начин размене података са системом електронских фактура, начин регистрације, доступност и приступ подацима, облик, садржину и структуру записа у централној евиденцији факторинга.”

Члан 17.

У члану 33. став 1. речи: „Министарство, односно други надлежни орган” замењују се речју: „Комисија”, а реч: „њихове” замењује се речју: „њене”.

После става 1. додају се нови ст. 2–4, који гласе:

„Комисија спроводи надзор:

- 1) континуирано, на основу анализе извештаја које су факторинг друштва дужна да достављају Комисији;
- 2) непосредно.

Комисија по службеној дужности спроводи поступак надзора над лицима која обављају послове факторинга без одобрења.

Комисија прописује начин спровођења надзора.”.

Досадашњи став 2. постаје став 5.

Члан 18.

У члану 34. став 1. тачка 2) речи: „(члан 7. став 7)” замењују се речима: „(члан 7. став 8)”.

После тачке 3) додаје се тачка 3а), која гласи:

„3а) након остварења регресног права не врати потраживање са пратећим средствима обезбеђења уступиоцу или не обавести дужника у року од осам дана од дана остварења регреса (члан 16. став 4);”.

У тачки 6) тачка на крају се замењује тачком и запетом.

Додаје се тачка 7), која гласи:

„7) не евидентира фактуре при централној евиденцији факторинга у складу са обавезом из члана 32а (члан 32а став 7).”

Члан 19.

Министарство је дужно да у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона, успостави централну евиденцију факторинга.

Одредбе овог закона које се односе на обвезнике уписа података у централну евиденцију факторинга, примењиваће се у року од 30 дана од дана почетка рада централне евиденције факторинга.

Члан 20.

Комисија је дужна да у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, преузме надлежности додељене овим законом.

Споразумом између Комисије и Министарства ближе ће се уредити питање преузимања документације и предмета неопходних за спровођење надлежности утврђених овим законом.

Поступци покренути пред Министарством пре дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по одредбама закона које су важиле у време њиховог покретања.

Члан 21.

Пропис из члана 16. овог закона министар надлежан за послове финансија донеће у року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Прописе потребне за спровођење одредаба овог закона, које се односе на надлежности Комисије одређене овим законом и на које сагласност даје министар надлежан за послове финансија, Комисија ће донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

До почетка примене прописа из става 2. овог члана примењиваће се прописи донети на основу Закона о факторингу („Службени гласник РС”, бр. 62/13 и 30/18).

Члан 22.

Факторинг друштва, која обављају послове факторинга на основу одобрења прибављеног пре дана ступања на снагу овог закона, дужна су да своје пословање

ускладе са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба чл. 1, 2, 3, 4. и 17. овог закона у делу који се односи на надлежности Комисије, које ће се примењивати по истеку шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, као и одредбе члана 12. став 1. овог закона, која ће се примењивати од дана почетка рада централне евиденције факторинга.